

mgr inż. **Michał CHMIEL**¹
mgr inż. **Tomasz MARKOWSKI**²
mgr **Agnieszka KOWALCZYK**³

Przyjęty/Accepted/Принята: 16.04.2013;
Zrecenzowany/Reviewed/Рецензирована: 26.11.2013;
Opublikowany/Published/Опубликована: 20.12.2013;

KLASYFIKACJA, OZNACZENIE I PODZIAŁ POJAZDÓW POŻARNICZYCH

Firefighting Vehicles Classification, Labelling and Division

Классификация, маркировка и разделение транспортных средств пожарной охраны

Abstrakt

Cel: Głównym celem niniejszego artykułu było wskazanie zasad podziału, oznakowania i klasyfikacji pojazdów pożarniczych wraz z wskazaniem różnych przykładów oznaczeń pojazdów używanych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej ze szczególnym uwzględnieniem jednostek Państwowej Straży Pożarnej.

Wprowadzenie: W artykule omówiono klasyfikację, oznaczenia oraz podział pojazdów pożarniczych wykorzystywanych w działaniach prowadzonych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej. Podstawę merytoryczną i formalną do napisania artykułu stanowiło wydanie normy PN-EN 1846-1:2011 Samochody Pożarnicze – Podział i oznaczenie. Nowe wydanie normy w stosunku do PN-EN 1846-1:2000 wprowadziło istotną zmianę z punktu widzenia klasyfikacji pojazdu pod względem maksymalnej masy rzeczywistej (MMR). Dotychczas pojazdy o maksymalnej masie rzeczywistej do 14 ton były klasyfikowane do klasy średniej. Obecnie pojazdy do 16 ton (MMR) są zaliczane do klasy średniej. Przedstawiono również ogólne definicje pojazdów używanych przez służby Straży Pożarnej takich jak: pojazd pożarniczy, samochód pożarniczy, przyczepa, amfibia, samochód ratowniczo-gaśniczy, samochód ratowniczo-gaśniczy specjalny, samochód z drabiną mechaniczną, samochód z podnośnikiem hydraulicznym, samochód ratownictwa technicznego, samochód ratownictwa medycznego, samochód ratownictwa chemicznego, samochód dowodzenia i łączności, samochód do przewozu personelu, samochód zaopatrzeniowy, samochód ratownictwa wysokościowego, samochód ratownictwa wodnego, samochód wsparcia medycznego, samochody lotniskowe z uwzględnieniem klasy pojazdów jako lekkie, średnie i ciężkie w świetle wymagań ww. normy z 2011 roku. W artykule zostały również wymienione inne specjalne pojazdy pożarnicze, takie jak: samochody ratownictwa ekologicznego, samochody poszukiwawczo-ratownicze, samochody żurawie, samochody operacyjne, samochody wężowe, samochody oświetleniowe, samochody ze sprzętem ochrony dróg oddechowych, nośniki kontenerowe, samochody kwatermistrzowskie i samochodów cystern na środki gaśnicze. Spośród najczęściej stosowanych przyczep współpracujących z pojazdami wymieniono: przyczepy/naczepy cysterny na środki gaśnicze, przyczepy gaśnicze, przyczepy dekontaminacyjne, przyczepy z zaporami przeciwolejowymi, przyczepy z separatorem przeciwolejowym, przyczepy oświetleniowe, przyczepy wężowe, przyczepy z zespołem pompowym, przyczepy z zespołem prądowtórczym lub agregatem prądowtórczym. Zwrócono również uwagę na najczęściej wykorzystywane kontenery współpracujące z nośnikami kontenerowymi takie jak: kontenery gaśnicze, kontenery dowodzenia i łączności, kontenery wężowe, kontenery ratownictwa medycznego, kontenery ratownictwa ekologicznego i biologicznego, kontenery pompowe, kontenery przeciwpowodziowe, kontenery ze sprzętem ochrony dróg oddechowych, kontenery ze sprzętem oświetleniowym oraz kontenery kwatermistrzowskie. Właściwe i należyte oznaczanie pojazdów pożarniczych ma ogromny wpływ na prowadzone przez jednostki straży pożarnych zakupy, co również ma odzwierciedlenie w prowadzonych przez CNBOP-PIB procesach dopuszczenia dla pojazdów pożarniczych, przyczep oraz naczep z zamontowanym sprzętem specjalistycznym i kontenerów wymiennych wymienionych w załączniku do rozporządzenia MSWiA z dnia 27 kwietnia 2010 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. nr 85, poz. 553).

¹ CNBOP-PIB ul. Nadwiślańska 213; 05-420 Józefów, Polska; wkład merytoryczny: 45%; e-mail: mchmiel@cnbop.pl/ Scientific and Research Centre for Fire Protection - National Research Institute (CNBOP-PIB), ul. Nadwiślańska 213; 05-420 Józefów, Poland; percentage contribution: 45%;

² CNBOP-PIB ul. Nadwiślańska 213; 05-420 Józefów, Polska wkład merytoryczny: 35% / CNBOP-PIB Nadwiślańska 213; 05-420 Józefów, Poland; percentage contribution: 35%;

³ CNBOP-PIB ul. Nadwiślańska 213; 05-420 Józefów, Polska wkład merytoryczny: 20%;

Zwrócono również uwagę na wyposażenie pojazdów zgodnie ze standaryzacją Komendy Głównej PSP jako formę ujednoczenia wyposażenia jednostek PSP w Polsce pod względem wykonywanych działań ratowniczo-gaśniczych. W jednostkach organizacyjnych PSP wprowadzono system standaryzacji wyposażenia pojazdów pożarniczych i innych środków transportu. Celem tego systemu jest ujednoczenie przede wszystkim typów samochodów pożarniczych i ich minimalnego wymaganego wyposażenia. System ten dotyczy również innych środków transportu takich jak np. przyczepy i naczepy, kontenery ze sprzętem specjalnym, jednostki pływające, itp. W wytycznych zostały zawarte ogólne zasady całego systemu standaryzacji, zasady tworzenia nowych standardów wyposażenia lub nowelizacji istniejących, jak również zasady służbowego stosowania standardów przez jednostki organizacyjne PSP. Standaryzacja wyposażenia została skonstruowana jako system otwarty, tzn. możliwe jest dodawanie nowych standardów wyposażenia jako kolejnych załączników do wytycznych. Nowe standardy wyposażenia będą opracowywane pod nadzorem Biura Logistyki KG PSP w uzgodnieniu z Krajowym Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności (KCKRiOL) oraz CNBOP-PIB.

Wnioski: Wskazany w artykule podział, oznaczenie i klasyfikacja pojazdów pożarniczych są zagadnieniem bardzo złożonym, lecz jednocześnie bardzo precyzyjnie zdefiniowanym. Przy doborze i klasyfikacji pojazdu należy zwracać szczególną uwagę na występujące przy oznaczeniach symbole literowe i cyfrowe, gdyż najmniejsza zmiana nazewnictwa może przyczynić się do wyrażenia gotowości zakupu innego pojazdu niż użytkownik planuje.

Znaczenie dla praktyki: Opisana w artykule klasyfikacja pojazdów pożarniczych oraz sprzętu pokrewnego w znaczny sposób ułatwia użytkownikom należyte zdefiniowanie własnych potrzeb w zakresie doboru sprzętu i wyposażenia. Informacje zawarte w artykule mogą okazać się pomocne przy opracowywaniu specyfikacji przetargowych oraz przy prowadzeniu wystandaryzowanej formy ewidencji posiadanego wyposażenia.

Słowa kluczowe: pojazd, pojazd pożarniczy, oznaczenie, podział pojazd samochodowy, samochód, samochód pożarniczy, klasyfikacja, samochody ratownictwa chemicznego;

Typ artykułu: z praktyki dla praktyki

Abstract

Objective: The article points out the principles of classification, labelling and division of vehicles used in operations carried out by fire protection units, especially State Fire Service units.

Introduction: The article discusses classification, labelling and division of vehicles that are used in operations carried out by fire protection units. The content basis of the article is a new edition of PN-EN 1846-1:2011 Firefighting and rescue service vehicles. Nomenclature and designation. The new edition of the standard in relation to PN-EN 1846-1:2000 has introduced a significant change regarding vehicle classification in terms of the gross laden mass (GLM). Until now vehicles with a gross laden mass of up to 14 tonnes were classified as medium-sized vehicles. Currently the class of medium-sized vehicles refer to the vehicles of gross laden mass of up to 16 tonnes (GLM). In the article, the authors presented definitions of vehicles used by fire protection units such as: fire vehicle, fire truck, trailer, amphibian, rescue and firefighting vehicle, special rescue and firefighting vehicle, vehicle with mechanical ladder, hydraulic platform, technical rescue vehicle, ambulance, chemical rescue vehicle, command centre vehicle, personnel carrying vehicle, supply vehicle, high rise aerial vehicle, water rescue vehicle, medical support vehicles, airport vehicles taking into consideration vehicle classification – light, medium and super – in relation to the requirements set in the standard of 2011. The article also mentions other special vehicles such as: ecological rescue vehicles, search and rescue vehicles, cranes vehicles, operational vehicles, hose vehicles, lighting vehicles, vehicles with respiratory protection equipment, container carriers, support vehicles, tank vehicles. Among the most commonly used trailers supporting vehicles are: tank trailers / semi-trailers, fire fighting trailers, decontamination trailers, dam oil trailers, oil separators trailers, lighting trailers, hose trailers, water system trailers, engine trailers. Attention is also drawn to the most commonly used containers supported with cars such as: extinguisher containers, command and control containers, hose containers, medical containers, ecological and biological containers, pump containers, flood containers, respiratory protective equipment containers, lighting containers and support containers. Proper and adequate labelling of firefighting vehicles has a huge impact on the purchases carried out by fire protection units, which is also directly reflected in the admittance processes conducted by CNBOP-PIB, described in this article in regard to fire vehicles, trailers and semi-trailers with mounted special equipment and removable containers listed in the annex to the Regulation of the Minister of Internal Affairs and Administration of 27.04.2010 amending the Regulation on the list of products used for ensuring public safety or protecting health, life and property, and the principles of issuing the certificates of admittance for use of these products (O. J. no 85, item 553).

The authors point out equipping vehicles in accordance with the standards of the General Headquarters of the State Fire Service (PSP) as a form of unification of equipping fire protection units in Poland in terms of their rescue and firefighting activities. The equipment unification system of equipment fire vehicles and other means of transport was introduced in organizational units of the State Fire Service. The aim of this system is to unify, most of all, the types of firefighting vehicles and their minimum required equipment. This system also applies to other modes of transport such as trailers, containers with special equipment, water units, etc. The guidelines contain a set of general rules for the system unification, the rules for creating new standards for equipment or amending existing standards, as well as the rules for official application of the standards by PSP units. The standardization of equipment has been designed as an open system, i.e. it is possible to add new equipment standards, as further annexes to the guidelines. New equipment standards will be developed under the supervision of the Logistics Bureau of PSP in consultation with the National Centre for Rescue Coordination and Civil Protection (KCKRiOL) and the Science and Research for Fire Protection – National Research Institute (CNBOP-PIB).

Conclusions: Classification, labelling and division of vehicles used in firefighting indicated in the article are very complex but at the same time also very precisely defined. When selecting and classifying a vehicle one should pay particular attention to the alphabetic and numeric symbols appearing on the label, due to the fact that the slightest change in terminology may be an expression of willingness to purchase another vehicle than one has planned.

Implications for practice: Classification of firefighting vehicles and related equipment described in the article will significantly help users define their own needs in terms of the selection of equipment and supplies. Information contained in the article may be helpful in the development of tender specifications and in conducting a standardized form of records of the equipment.

Keywords: vehicle, firefighting vehicle, chemical rescue vehicles marking, classification, division chemical rescue vehicles

Type of article: best practice in action

Аннотация

Цель: Главной целью этой статьи является указание принципов разделения, маркировки и классификации пожарных средств транспорта с указанием различных примеров маркировок транспортных средств, использованных подразделениями противопожарной охраны, особенно подразделениями Государственной Пожарной Службы.

Введение: В статье рассмотрены классификация, маркировка и разделение пожарных транспортных средств, использованных в работах подразделений противопожарной охраны. Существенной и формальной основой для написания статьи послужило новое издание нормы PN-EN 1946-1:2011 Пожарные машины - разделение и маркировка. Новое издание нормы в соответствии с нормой PN-EN 1846-1:2000 привело к значительному изменению с точки зрения классификации транспортного средства по максимальному фактическому весу (MMR). До сих пор средства транспорта, максимальный фактический вес которых не превышал 14 тонн были классифицированы как средние средства транспорта. Теперь к группе средних транспортных средств, причисляют машины вес которых не более 16 тонн (MMR). Представлены также общие дефиниции пожарных транспортных средств таких как: пожарное транспортное средство, пожарный автомобиль, прицеп, амфибия, пожарно-спасательный автомобиль, специальный пожарно-спасательный автомобиль, автомобиль с механизированной лестницей, автомобиль с гидравлическим подъёмником, автомобиль службы технического спасения, автомобиль медицинского спасения, автомобиль химического спасения, автомобиль управления и связи, штабной автомобиль, доставочный автомобиль, автомобиль для спасения на высотах, автомобиль спасения на водных объектах, автомобиль медицинского сопровождения, аэродромы с учётом класса машин как лёгкие, средние, тяжёлые в соответствии с требованиями вышеприведённой нормы от 2011 года.

В статье перечислены также другие пожарные транспортные средства специального назначения такие как: автомобили экологического спасения, поисково-спасательные автомобили, автокраны, операционные автомобили, рукавные автомобили, автомобили освещения, автомобили с оборудованием для дыхательных путей, автоконтейнеровозы, вспомогательные автомобили и автоцистерны. Среди чаще всего используемых прицепов для автомобилей были перечислены: прицепы/трейлеры цистерны на огнетушащие вещества, прицепы для тушения пожаров, дезинфекционные прицепы, прицеп-заграждение против нефтяных загрязнений, прицепы-сепараторы против нефти, прицепы освещения, рукавные прицепы, прицепы с насосным оборудованием, прицепы-генераторы электричества или электрическим агрегатом. Авторы обратили также внимание на наиболее используемые контейнеры, которых перевозят автоконтейнеровозами, такие как: контейнеры для тушения, контейнеры управления и связи, рукавные контейнеры, контейнеры медицинского спасения, контейнеры экологического и биологического спасения, насосные контейнеры, контейнеры против наводнения, контейнеры с оборудованием для охраны дыхательных путей, контейнеры освещения, вспомогательные контейнеры. Правильная и должная маркировка пожарных транспортных средств имеет огромное влияние на покупки пожарной службы. Это в свою очередь непосредственно имеет отражение в проводимых CNBOP-PIB процессах допущения пожарных транспортных средств, прицепов и трейлеров с замонтированным специализированным оборудованием и заменяемых контейнеров, перечисленных в приложении к распоряжению Министра внутренних дел и администрации от 27 апреля 2010 года, меняющего распоряжение об утверждении перечня изделий для обеспечения общественной безопасности или охраны здоровья и жизни, и а также имущества, а также правил по выдачи допущения этих изделий к использованию (Дневник Законов, № 85, поз. 553).

В статье обращено также внимание на оборудование пожарных транспортных средств в отношении стандартизации Штаб-квартиры Государственной Пожарной Службы (KG PSP) как форму унификации оснащения подразделений Государственной Пожарной Службы в Польше в отношении выполняемых спасательно-гасящих работ. В организационных подразделениях Государственной Пожарной Службы ввели систему стандартизации оснащения пожарных автомобилей и других средств транспорта. Целью этой системы является унификация, прежде всего, типов пожарных автомобилей и их минимального необходимого оснащения. Эта система касается также других средств транспорта таких как: прицепы, трейлеры, контейнеры со специализированным оборудованием, судна, и другие. В указаниях находятся общие правила целой системы стандартизации, принципы создания новых стандартов оснащения или дополнения уже обязывающих, а также принципы профессионального применения стандартов подразделениями PSP. Стандартизация оснащения была создана в форме открытой системы, это обозначает, что возможно добавлять новые стандарты оснащения как следующих приложений к указаниям. Новые стандарты оснащения будут разработаны под надзором Бюро Логистики KG PSP в соглашении с Центром Координации Спасательной Службы и Защиты Населения (KCKRiOL), а также Научно-Исследовательским Центром Противопожарной Охраны – Государственным Исследовательским Институтом (CNBOP-PIB).

Выводы: Указанные в статье разделение, маркировка и классификация пожарных средств транспорта - это очень сложные вопросы, но одновременно очень точно определённые. При подборке и классификации пожарного средства транспорта надо обратить особенное внимание на выступающие на маркировках буквенные и цифровые обозначения, потому что малейшее изменение в номенклатуре может привести к покупке не того средства транспорта, которое пользователь планировал покупать.

Значение для практики: Описанная в статье классификация пожарных транспортных средств и сопутствующего оборудования в большой мере позволяет пользователям определить особые нужды в области подборки оборудования и оснащения. Информация которая содержится в статье может оказаться полезной при формировании спецификации для тендера, а также при проведении стандартизированной регистрации оснащения.

Ключевые слова: автомобиль, пожарный автомобиль, классификация, автомобили химического спасения;

Вид статьи: с практики для практики

1. Wprowadzenie

Prowadzenie działań ratowniczych w chwili obecnej, poza wysokim wyspecjalizowaniem jednostek oraz wiedzą w zakresie procedur związanych z prowadzeniem akcji ratowniczo-gaśniczych, wymaga także kompetencji w zakresie obszaru związanego z przepisami dotyczącymi procedur wprowadzania do użytkowania pojazdów pożarniczych w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

Za podstawę do opracowania przedmiotowego artykułu wykorzystano normę PN-EN 1846-1:2011, która zastąpiła normę PN-EN 1846-1:2000 Samochody pożarnicze – Podział i oznaczenie.

Użytkownik dzięki wiedzy zawartej w niniejszym artykule będzie świadomy tego, jakie wymagania powinny spełniać pojazdy, jakie dokumenty i oznakowanie na pojeździe potwierdzają spełnienie określonych wymagań. Dzięki temu będzie mógł bez większego problemu wybrać te wyroby, które spełniają wymagania, są bezpieczne oraz w pełni funkcjonalne. Materiał wzbogacono o liczne wskazówki i wytyczne tak, aby mógł on stanowić przewodnik dla strażaków jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz producentów pojazdów pożarniczych w zakresie oznaczania pojazdów zgodnie z obowiązującymi przepisami – niezwykle pomocny przy prawidłowym doborze sprzętu, jak również przy ubieganiu się o dopuszczenie do użytkowania.

2. Terminologia

Na podstawie aktualnie obowiązującej normy PN-EN 1846-1 oraz PN-EN 1846-2 będących podstawą klasyfikacji i podziału pojazdów pożarniczych wyróżnić możemy następujące terminy i definicje.

2.1. Definicje pojazdów pożarniczych

2.1.1. Pojazdy ratowniczo-gaśnicze

Pojazd o zabudowie pożarniczej wyposażony w pompę pożarniczą i zazwyczaj w zbiornik wody oraz w inny specjalistyczny sprzęt i/lub środki gaśnicze niezbędne do prowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczej.

2.1.3. Pojazdy z drabiną mechaniczną

Pojazd pożarniczy wyposażony w konstrukcję wysuwaną zamontowaną na obrotowej podstawie. Konstrukcja ta została wyposażona w przesła w kształcie drabiny, która może być wyposażona dodatkowo w kosz ratowniczy.

2.1.4. Pojazdy z podnośnikiem hydraulicznym

Pojazd wyposażony w podnośnik hydrauliczny składający się z kosza i wysięgnika hydraulicznego zamontowanego na podstawie, wykorzystywany w działaniach ratowniczo-gaśniczych. Podnośnik hydrauliczny może być dodatkowo wyposażony w działko gaśnicze.

2.1.5. Samochód ratownictwa medycznego

Pojazd samochodowy o konstrukcji przystosowanej do opieki i przewozu osób poszkodowanych.

2.1.6. Samochód ratownictwa technicznego

Pojazd samochodowy wyposażony w sprzęt niezbędny do podjęcia akcji ratowniczych takich jak

- poszukiwanie ludzi,

- usuwanie skutków wypadków,
- awaryjne odblokowanie wejść,
- ratowanie zwierząt.

2.1.7. Samochód sprzętowy ratownictwa chemicznego
Pojazd samochodowy z wyposażeniem umożliwiającym prowadzenie akcji ratowniczych takich jak:

- poszukiwanie i ratowanie osób,
- usuwanie skutków wypadków,
- awaryjne odblokowywanie wejść,
- ratowanie zwierząt.

2.1.8. Samochód dowodzenia i łączności

Samochód o zabudowie pożarniczej wyposażonej w środki łączności i sprzęt niezbędny do prowadzenia działań dowódczych.

2.1.9. Samochód do przewozu personelu

Samochód pożarniczy do transportu personelu wraz z wyposażeniem.

2.1.10. Samochód zaopatrzeniowy

Samochód o zabudowie specjalnie przystosowanej do przewozu sprzętu lub środków gaśniczych do celów zaopatrywania jednostek będących w akcji.

2.1.11. Inne specjalne pojazdy samochodowe

Omówione powyżej rodzaje pojazdów na podstawie normy PN-EN 1846-1 stanowią część stosowanych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej w Polsce pojazdów. W strukturach tych jednostek możemy również wyróżnić inne grupy pojazdów specjalnych, przyczep i naczep, samolotów, śmigłowców, kontenerów i łodzi takich jak na ryc. 1-4.

Samochody ratowniczo-ekologiczne Ecological rescue vehicle	Samochody poszukiwawczo ratownicze Search and rescue vehicle	Żurawie samochodowe Cranes vehicle	Samochody operacyjne Operational vehicle
Samochody węzowe Hose vehicle	Samochody oświetleniowe Lighting vehicle	Samochody ze sprzętem ochrony dróg oddechowych Vehicle with respiratory protection equipment	Samochody ratownictwa wysokościowego Heights rescue vehicle
Samochody ratownictwa wodnego Water rescue vehicle	Samochody nośniki kontenerowe Container carries vehicle	Samochody kwatermistrzowskie Support vehicle	Samochody cysterny Tank vehicle

Ryc.1. Zestawienie najczęściej wykorzystywanych innych pojazdów specjalnych

Fig.1. The statements of the other firefighting vehicles

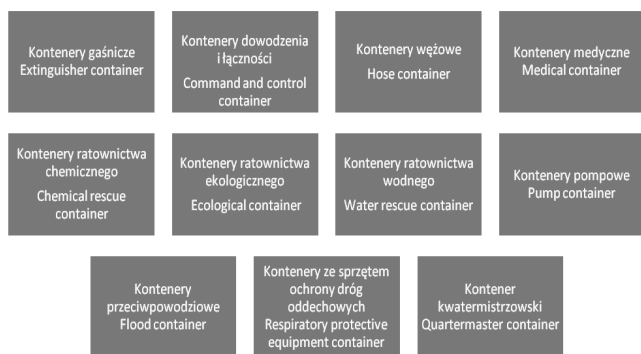
Źródło: Opracowanie własne

Przyczepy cysterny Tank trailer	Przyczepy gaśnicze Firefight trailer	Przyczepy dekontaminacyjne Decontamination trailers	Przyczepy zapora przeciwolejowe Dam oil trailer
Przyczepy separatory olejowe Oil separators trailer	Przyczepy oświetleniowe Lighting trailer	Przyczepy węzowe Hose trailer	Przyczepy ratownictwa wodnego Water rescue trailer
Przyczepy ratownictwa wysokościowego Semi-rescue operations	Przyczepy podnośnik Lift trailer	Przyczepy z zespołem napędowym Engine trailer	Przyczepy z zespołem pompowym Pump trailer
Przyczepy – nośniki kontenerowe Container carriers trailer	Przyczepy ze sprzętem ochrony dróg oddechowych Respiratory protective equipment trailer		

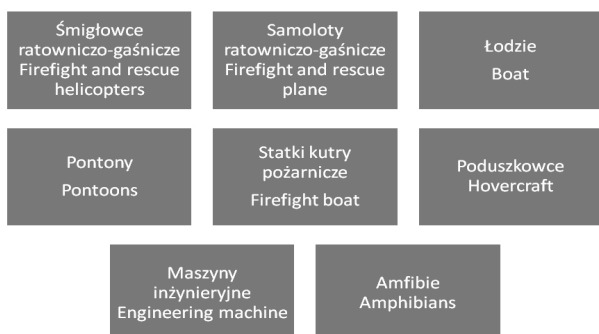
Ryc.2. Zestawienie najczęściej wykorzystywanych przyczep

Fig.2. The statements of the trailer

Źródło: Opracowanie własne

Ryc.3. Zestawienie najczęściej wykorzystywanych kontenerów
 Fig.3. The statements of the container
 Źródło: Opracowanie własne

Ryc.4. Zestawienie najczęściej wykorzystywanych innych środków transportu
 Fig.4. The statements of the other equipment
 Źródło: Opracowanie własne

2. Stan prawny w zakresie oceny zgodności pojazdów

W chwili obecnej zasady wprowadzania do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej wyrobów regulują następujące przepisy:

- ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 178, poz. 1380), oraz akty wykonawcze: [1]
- rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. nr 143 poz. 1002), zmienione rozporządzeniem z dnia 27 kwietnia 2010 r. (Dz. U. nr 85, poz. 553), [2]
- rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie szczególnych czynności wykonywanych podczas procesu dopuszczenia, zmiany i kontroli dopuszczenia wyrobów, opłat pobieranych przez jednostkę uprawnioną oraz sposobu ustalania wysokości opłat za te czynności (Dz. U. nr 143 poz. 1001),[3]
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12.09.2005 r. w sprawie przygotowania lotnisk do sytuacji zagrożenia oraz lotniskowych służb ratowniczo-gaśniczych (Dz. U. nr 197, poz. 1634) [4]
- rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Administracji, Obrony Narodowej, Finansów oraz Sprawiedliwości z dnia 2 sierpnia 2011 r. w sprawie wa-

runków technicznych pojazdów specjalnych i pojazdów używanych do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, kontroli skarbowej, Służby Celnej, Służby Więziennej i straży pożarnej

Tabela 1
Wytyczne standaryzacji pojazdów pożarniczych i innych środków transportu Państwowej Straży Pożarnej” z dnia 14 kwietnia 2011 r. [8]

Table 1
The standards of the firefight vehicles equipment admitted with directives of the National Headquarters of the State Fire Service of Poland dated on 14 April 2011 [8]

Nr	Tytuł standardu wyposażenia
1	Samochód ratowniczo-gaśniczy, typoszeregu GBA 2/16 Firefighting and rescue appliance, type GBA 2/16
2	Samochód ratowniczo-gaśniczy, typoszeregu GCBA 4/24 Firefighting and rescue appliance, type GCBA 4/24
3	Samochód ratowniczo-gaśniczy, typoszeregu GCBA 7/40 Firefighting and rescue appliance, type GCBA 7/40
4	Samochód ratowniczo-gaśniczy, typoszeregu GCBA 11/60 Firefighting and rescue appliance, type GCBA 11/60
5	Wyposażenie uzupełniające dla samochodu ratowniczo-gaśniczego dysponowanego w pierwszej kolejności Firefighting and rescue appliance fit in first place.
6	Samochód z drabiną mechaniczną, typoszeregu SD High rise areal appliance turntable ladder, type SD
7	Samochód z podnośnikiem hydraulicznym, typoszeregu SH High rise areal appliance hydraulic platform type SH

Tabela 2
Wytyczne standaryzacji dla kontenerów specjalistycznych z dnia 02 lipca 2012 r. [8]

Table 2
The standards of the container equipment admitted with directives of the National Headquarters of the State Fire Service of Poland dated on 2 July 2012 [8]

Nr	Tytuł standardu wyposażenia
8	Kontener inżynieryjno-techniczny, typu KInż Engineering- technical container, type KInż
9	Kontener węzowy, typu KW Hose container, type KW
10	Kontener przeciwpowodziowy z pompami, typu KPpPm Flood container with pump, type KPpPm
11	Kontener przeciwpowodziowy z łódkami, typu KPpŁ Flood container with boat, type KPpŁ
12	Kontener przeciwpowodziowy z zaporami, typu KPpZ Flood container with dam, type KPpZ

Tabela 3

Wytyczne standaryzacji dla samochodów specjalnych ratownictwa technicznego oraz ratownictwa chemicznego.” z dnia 21 grudnia 2012 r. [8]

Table 3

The standards of the special firefight vehicles equipment admitted with directives of the National Headquarters of the State Fire Service of Poland dated on 2 July 2012 [8]

Nr	Tytuł standardu wyposażenia
13	Samochód ratownictwa technicznego typu SRt Rescue tender type SRt
14	Samochód ratownictwa technicznego typu SCRt Rescue tender type SCRt
15	Samochód ratownictwa chemicznego typu SLRch Damage control tender, type SLRch
16	Samochód ratownictwa chemicznego typu SRch Damage control tender, type SLRch
17	Samochód ratownictwa chemicznego typu SCRch Damage control tender, type SCRch

W wytycznych zostały zawarte ogólne zasady całego systemu standaryzacji, zasady tworzenia nowych standardów wyposażenia lub nowelizacji istniejących, jak również zasady służbowego stosowania standardów przez jednostki organizacyjne PSP. Standaryzacja wyposażenia została skonstruowana jako system otwarty, tzn. możliwe jest dodawanie nowych standardów wyposażenia jako kolejnych załączników do wytycznych. Nowe standardy wyposażenia będą opracowywane pod nadzorem Biura Logistyki KG PSP w uzgodnieniu z KCKRiOL oraz CNBOP-PIB, zależnie od potrzeb zgłaszanych przez jednostki organizacyjne PSP. System standaryzacji przewiduje tworzenie standardów w trzech postaciach:

- standard wyposażenia typu – stanowi minimalne wymagane wyposażenie w urządzenia zabudowane na stałe, środki oraz sprzęt ratowniczo-gaśniczy dla pojazdów pożarniczych i innych środków transportu koniecznych do realizacji działań i czynności operacyjnych określonych dla tego typu;
- standard wyposażenia typoszeregu – stanowi minimalne wymagane wyposażenie w urządzenia zabudowane na stałe, środki oraz sprzęt ratowniczo-gaśniczy dla pojazdów pożarniczych i innych środków transportu, koniecznych do realizacji działań i czynności operacyjnych określonych dla tego typoszeregu, ale jest możliwe stosowanie wariantów tego wyposażenia, jak też różne wielkości głównych parametrów taktyczno-technicznych;
- standard wyposażenia funkcji – stanowi dodatkowe wymagane wyposażenie w urządzenia zabudowane na stałe, środki oraz sprzęt ratowniczo-gaśniczy dla pojazdów pożarniczych i innych środków transportu, które w połączeniu z wyposażeniem bazowym typu lub typoszeregu pozwala na rozszerzenie zakresu realizowanych działań i czynności operacyjnych.

W myśl tych przepisów wyroby służące zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie życia i zdrowia wprowadzane do użytkowania w jednostkach ochrony ppoż. (tj. PSP, OSP, inne wymienione w art. 15 ustawy

[1]) oraz wykorzystywane przez te jednostki do alarmowania o pożarze lub innym zagrożeniu oraz do prowadzenia działań ratowniczych, a także podręczny sprzęt gaśniczy mogą być stosowane wyłącznie po uzyskaniu dopuszczenia do użytkowania.

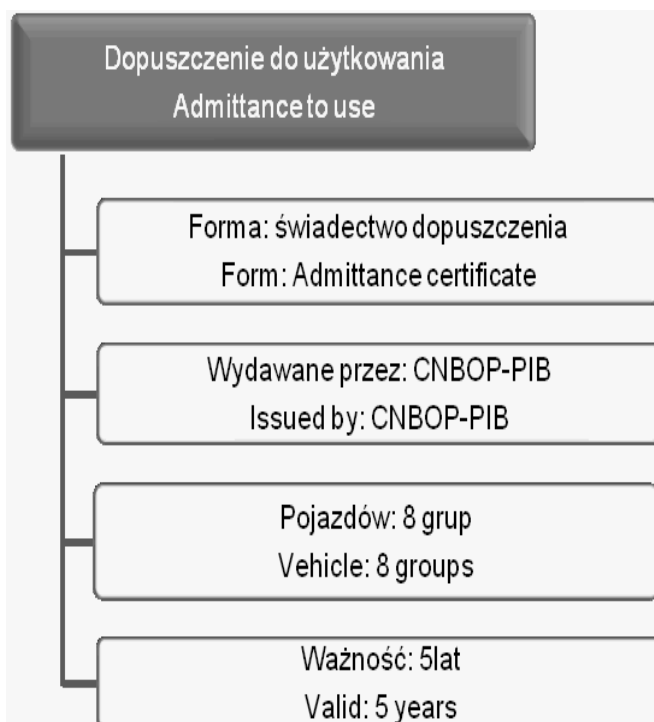
3. Wymagane dokumenty

- Świadectwo Dopuszczenia na zgodność z wymaganiami rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. nr 143 poz. 1002), dla wyrobów wymienionych w załączniku do przedmiotowego rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem z dnia 27 kwietnia 2010 r. (Dz. U. nr 85, poz. 553).

4. Proces dopuszczenia

Proces dopuszczenia prowadzony przez CNBOP-PIB stanowi potwierdzenie spełnienia przez wyrób wymagań wskazanych powyżej. W celu uzyskania dopuszczenia wyroby będące pojazdami pożarniczymi muszą przejść badania potwierdzające, że spełnione są przez nie wymagania określone w załączniku do rozporządzenia MSWiA.

Główne założenia dopuszczenia pojazdów przedstawia poniższy diagram.

Rys. 5. Główne założenia dopuszczenia pojazdów
Fig. 5. The main admittance establishment

5. Dopuszczenia w liczbach

CNBOP-PIB na dzień 23.11.2012 wydało następującą liczbę Świadectw Dopuszczenia, uwzględniając poszczególne grupy pojazdów.

Ryc. 6. Liczba wydanych świadectw dopuszczeń na dzień 23.11.2012 r.

Fig. 6. The number of the issued admittance to dated on 23. October.2012 r.

Źródło: Opracowanie własne

6. Klasyfikacja i podział pojazdów pożarniczych

Wskazane poniżej przykłady oznaczenia wybranych grup pojazdów przedstawiają aktualnie obowiązujące znakowanie w obszarze dopuszczeń pojazdów do użytkowania. Przy ustalaniu oznaczenia pojazdów niezwykle istotna jest znajomość podziału pojazdów ze względu na ich masę, jak również przeznaczenie użytkowe.

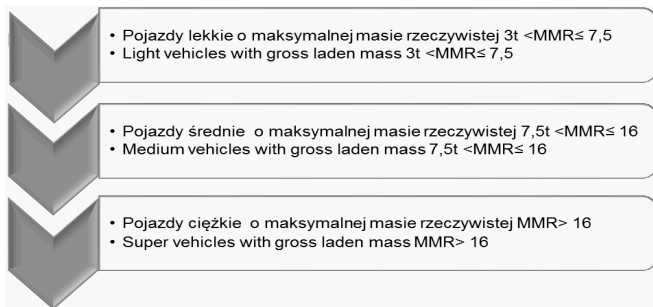
• Masa nieobciążonego samochodu

Masa pojazdu wraz z kierowcą (75 kg), sprzętem niezbędnym do obsługi samochodu (z wyłączeniem koła zapasowego), z pełną ilością cieczy chłodzącej, paliwa, oleju i z wyposażeniem zamontowanym na stałe, lecz bez środka gaśniczego.

• Maksymalna masa rzeczywista (MMR)

Masa nieobciążonego samochodu, dodatkowo uwzględniono w niej masę pozostałych członków załogi, dla której samochód został zaprojektowany (90 kg na każdego członka załogi wraz z wyposażeniem, oraz dodatkowe 15 kg na wyposażenie osobiste kierowcy), masę środka gaśniczego wraz z pozostałym wyposażeniem, które ma być przewożone.

Pojazdy pożarnicze na podstawie normy PN-EN 1846-1 dzielą się ze względu na masę rzeczywistą (MMR) na:

Ryc.7. Podział pojazdów pożarniczych ze względu MMR

Fig.7. The division of the firefigt vehicles accordance with MMR

Źródło: Opracowanie własne na podstawie PN EN 1846 część 1.

Pojazdy pożarnicze na podstawie normy PN-EN 1846-1 dzielą się ze względu na przeznaczenie użytkowe na:

Ryc. 8. Podział pojazdów pożarniczych ze względu na kategorie

Fig. 8. The division firefigt vehicles according to the categories

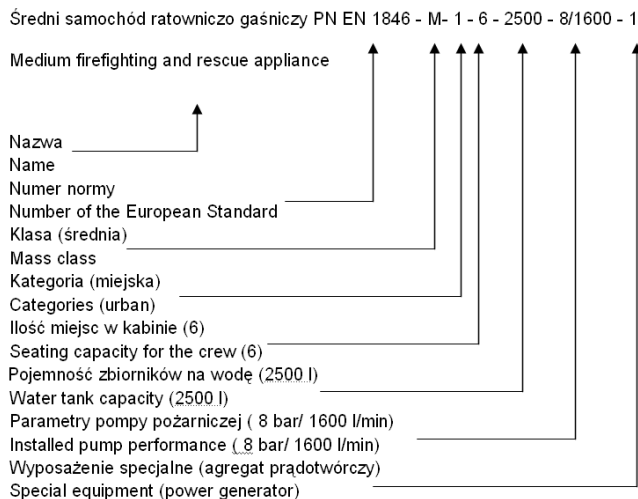
Źródło: Opracowanie własne na podstawie PN EN 1846 część 1.

Aktualnie obowiązująca norma PN-EN 1846-1:2011 wskazuje minimum znakowania pojazdów w zakresie trzech pierwszych znaków (np. w pojeździe średnim kategorii miejskiej i sześcioosobowej załodze oznaczać będzie M-1-6). Pozostałe oznaczenia wskazane w załączniku nr 1, jak również te w podanych przykładach zostały umownie przyjęte przez jednostkę dopuszczającą pojazdy do użytkowania wg oznaczenia poprzedniej normy dotyczącej klasyfikacji pojazdów tj. PN-EN 1846-1:2000. Norma PN-EN 1846-1:2011 zakłada dodatkowe oznaczenie pojazdów wg własnych krajowych standardów. W związku z powyższym jednostka dopuszczająca uznała oznakowanie pojazdu jako najbardziej optymalne wg normy z 2000 roku dla użytkowników, jak również dla środowiska producentów i osób związanych z ochroną przeciwpożarową.

W sposób syntetyczny zestawienie grup pojazdów, jak też znaczenie poszczególnych cyfr i liter na podstawie normy PN-EN 1846-1 przedstawia załącznik do niniejszego standardu w formie tabeli

Przykład 1

Oznaczenie średniego samochodu ratowniczo gaśniczego ze zbiornikiem wody o pojemności 2500 l i pompą pożarniczą o parametrach 8 bar/1600 l/min, z agregatem prądotwórczym.

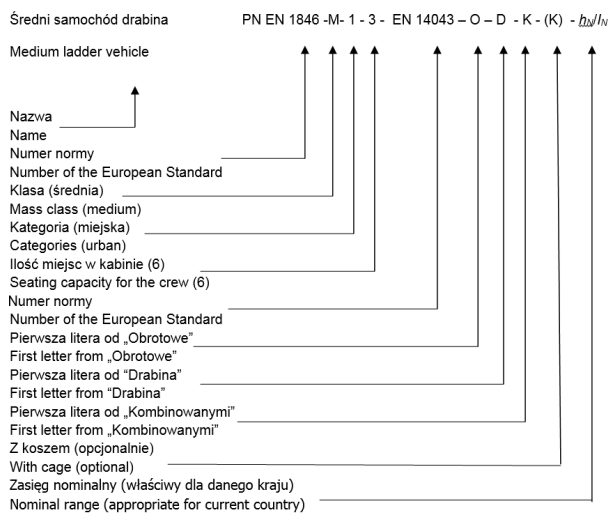

Ryc. 9. Oznakowanie średniego samochodu ratowniczo gaśniczego

Fig. 9. The marking of the medium firefigh and rescue vehicle
Opracowanie własne na podstawie PN-EN 1846 -1

Przykład 2

Oznaczenie średniego samochodu z drabiną mechaniczną klasy średniej, drabiny kategorii miejskiej, trzyosobowej załogi o zasięgu pola pracy 30 m bez pompy pożarniczej z koszem.

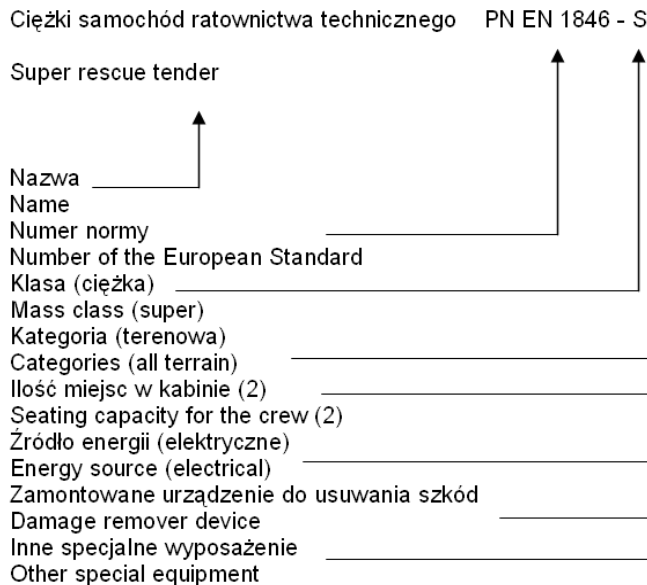

Ryc. 10. Oznakowanie średniego pojazdu drabiny

Fig. 10. The marking of the medium high rise aerial appliance
Źródło: Opracowanie własne na podstawie PN-EN 1846-1

Przykład 3

Oznaczenie samochodu ratownictwa technicznego kategorii terenowej dwuosobowej załogi z wyposażeniem specjalistycznym.

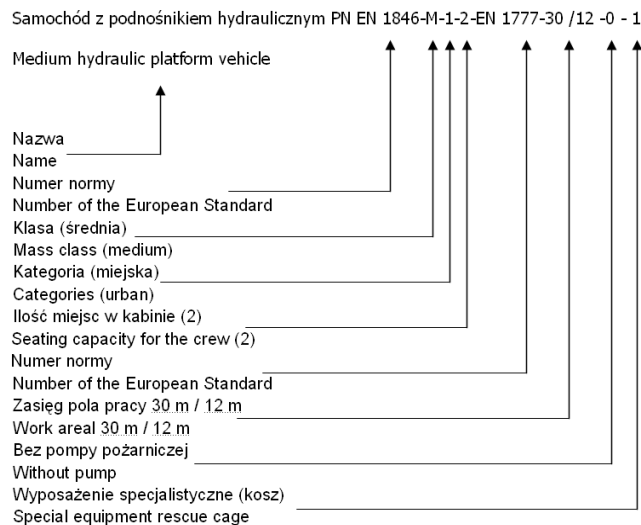

Ryc. 11. Oznakowanie ciężkiego pojazdu ratownictwa technicznego

Fig. 11. Marking of the super rescue tender.
Źródło: Opracowanie własne na podstawie PN-EN 1846-1

Przykład 4

Oznaczenie pojazdu z podnośnikiem hydraulicznym klasy średniej, kategorii miejskiej, dwuosobowej załogi, o zasięgu pola pracy wysięgnika 30 m, wyposażonego w kosz.

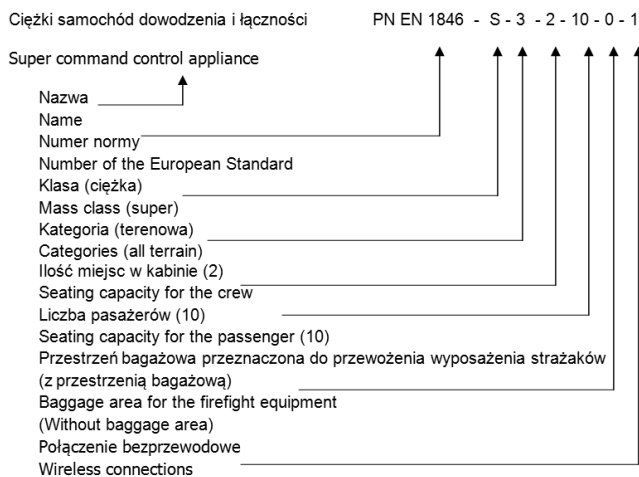

Ryc. 12. Oznakowanie średniego pojazdu z podnośnikiem hydraulicznym.

Fig. 12. Marking of the medium high rise aerial appliance.
Źródło: Opracowanie własne na podstawie PN-EN 1846-1

Przykład 5

Oznaczenie ciężkiego samochodu dowodzenia i łączności kategorii terenowej, dziesięcioosobowej załogi pasażerskiej, z przestrzenią bagażową, z urządzeniami łączności bezprzewodowej.

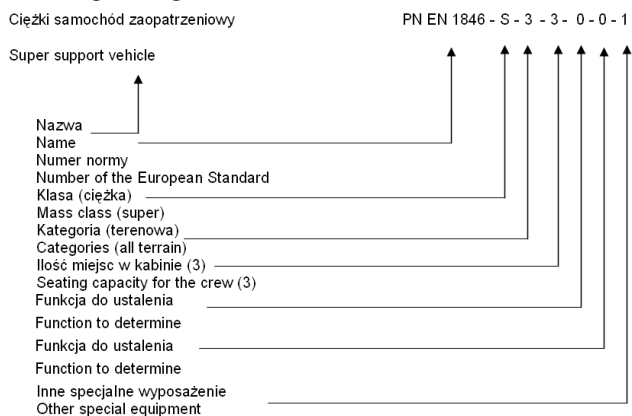
Ryc. 13. Oznakowanie średniego samochodu dowodzenia i łączności

Fig. 13. Marking of the medium command and control appliance

Źródło: Opracowanie własne na podstawie PN-EN 1846-1

Przykład 6

Oznaczenie ciężkiego samochodu zaopatrzeniowego klasy ciężkiej, kategorii terenowej, trzyosobowej załogi, bez specjalistycznych funkcji, z dodatkowym wyposażeniem np. wciągarka.

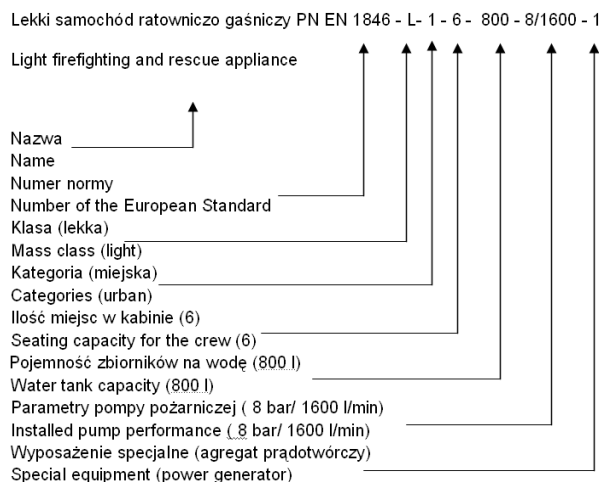
Ryc.14. Oznakowanie ciężkiego samochodu zaopatrzeniowego

Fig.14. Marking of the super support vehicle.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie PN-EN 1846 -1

Przykład 7

Oznaczenie samochodu ratowniczo-gaśniczego klasy lekkiej, kategorii miejskiej, sześciuosobowej załogi, ze zbiornikiem wody o pojemności 800 l i pompą pożarniczą o parametrach 8 bar/1600 l/min, z agregatem prądotwórczym.

Ryc. 15. Oznakowanie lekkiego samochodu ratowniczo gaśniczego.

Fig. 15. Marking of the light firefight and rescue vehicle.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie PN-EN 1846 -1

7. Normy powoływane

PN-EN 1846-1

Niniejsza część normy PN-EN 1846-1 dotyczy samochodów pożarniczych. W normie tej ustalono klasy i kategorie samochodów pożarniczych w zależności od przeznaczenia i masy. Określono również różne kryteria stosowane do charakterystyki samochodów.

PN-EN 1846-2

W niniejszej normie określono ogólne wymagania dotyczące bezpieczeństwa dla samochodów pożarniczych, które mają za zadanie zapewnić akceptowalny poziom bezpieczeństwa podstawowych funkcji transportowych w granicach określonych przez producenta.

PN-EN 1777

W normie PN-EN 1777 zidentyfikowano istotne zagrożenia przy stosowaniu przez straż pożarną podnośników hydraulicznych wszystkich wielkości, co daje podstawę do dostarczania ich w kompletnej formie, badania i przygotowania do użycia, podano również metody eliminacji lub redukcji tych zagrożeń i wytyczne bezpiecznej pracy.

PN-EN 14043

W niniejszej normie ustalono wymagania dotyczące bezpieczeństwa i wykonania oraz metody badań stosowane do automatycznych drabin mechanicznych z ruchami kombinowanymi, klasy 18, 24 i 30, sterowanych przez strażaków i przeznaczonych do zwalczania pożaru i ratowania zagrożonych ludzi.

PN-EN 14044

W niniejszej normie ustalono wymagania dotyczące bezpieczeństwa i wykonania oraz metody badań stosowane do automatycznych drabin mechanicznych z ruchami sekwencyjnymi, klasy 18, 24 i 30, sterowanych przez strażaków i przeznaczonych do zwalczania pożaru i ratowania zagrożonych ludzi.

Tabela 4

Table 4

Oznaczenie pojazdów samochodowych [1]

Vehicle marking [1]

Grupa pojazdów Vehicle group	Klasy pojazdów samochodowych w zależności od masy Mass classes	Kategoria pojazdów samochodowych Categories firefight appliance	Ilość miejsc siedzących dla załogi Seating capacity for the crew	Użytkowa pojemność zbiornika na wodę (w litrach) Water capacity tank	Parametry pompy pożarniczej (wydajność w l/min, ciśnienie w bar) Installed pump performance	Dodatkowe cechy An additional feature
Samochód ratowniczo-gaśniczy Firefighting and rescue appliance	L: Lekka M: Średnia S: Ciężka L: Light M: Midlum S: Super	1: miejska 2: uterenowiona 3: terenowa 1: urban 2: rural 3: all terrain	Liczba miejsc łącznie z kierowcą Number seats with a driver.			Inne specjalne wyposażenie 0: bez wyposażenia 1: wyposażenie do ustalenia Special equipment 0: without equipment 1: equipment to determine
Samochód z drabiną mechaniczną i/ lub podnośnikiem hydraulicznym High rise aerial appliance turntable or hydraulic platform	L: Lekka M: Średnia S: Ciężka L: Light M: Midlum S: Super	1: miejska 2: uterenowiona 3: terenowa 1: urban 2: rural 3: all terrain	Liczba miejsc zgodnie z kierowcą Number seats with a driver	Obszar pracy Work areal	Pompa pożarnicza 0: bez pompy 1: z pompą Firefight pump 0: without pump 1: with pump	Inne specjalistyczne wyposażenia 0: bez wyposażenia 1: wyposażenie do ustalenia Special equipment 0: without equipment 1: equipment to determine
Samochód ratownictwa technicznego Rescue tender	L: Lekka M: Średnia S: Ciężka L: Light M: Midlum S: Super	1: miejska 2: uterenowiona 3: terenowa 1: urban 2: rural 3: all terrain	Liczba miejsc łącznie z kierowcą Number seats with a driver	Zródło energii : 1: elektryczne 2: hydrauliczne 3: pneumatyczne 4: inne Energy site: 1: electrician 2: hydraulic 3: pneumatic 4: older	Zamontowane urządzenie do usuwania szkód Installed damage remover device	Inne specjalistyczne wyposażenia 0: bez wyposażenia 1: wyposażeniem do ustalenia Special equipment 0: without equipment 1: equipment to determine
Samochód ratownictwa medycznego Medical vehicle	L: Lekka M: Średnia S: Ciężka L: Light M: Midlum S: Super	1: miejska 2: uterenowiona 3: terenowa 1: urban 2: rural 3: all terrain	Liczba miejsc łącznie z kierowcą Number seats with a driver	Liczba pacjentów do przewożenia Number to victims to carry.	Podział A) do transportu poszkodowanego B) do nagłych wypadków C) karetka reanimacyjna Division A) to carry victims B) to emergency situation C) to resuscitation	Inne specjalistyczne wyposażenia 0: bez wyposażenia 1: wyposażenie do ustalenia Special equipment 0: without equipment 1: equipment to determine

Samochód sprzętowy ratownictwa Damage control tender	L: Lekka M: Średnia S: Ciężka L: Light M: Midlum S: Super	1: miejska 2: uterenowiona 3: terenowa 1: urban 2: rural 3: all terrain	Liczba miejsc łącznie z kierowcą Number seats with a driver	Wyposażenie do pracy z substancjami niebezpiecznymi 0: bez wyposażenia 1: wyposażenie Equipment to work with hazardous materials 0: without 1: with equipment to establish	Wyposażenie do przepompowania substancji 0: bez wyposażenia 1: wyposażeniem do ustalenia Equipment to pumping substance 0: without equipment 1: equipment to determine	Inne specjalistyczne wyposażenia 0: bez wyposażenia 1: wyposażenie do ustalenia Special equipment 0: without equipment 1: equipment to determine
Samochód dowodzenia Command and control appliance	L: Lekka M: Średnia S: Ciężka L: Light M: Midlum S: Super	1: miejska 2: uterenowiona 3: terenowa 1: urban 2: rural 3: all terrain	Liczba miejsc łącznie z kierowcą Number seats with a driver	Liczba członków załogi Crew number	Zasilanie energia elektryczną 0: bez wyposażenia 1: wyposażeniem do ustalenia Power supply electric energy 0: without equipment 1: equipment to determine	1: Połączenie bezprzewodowe 2: Urządzenia kierowania
Samochód do przewożenia osób Personnel carrying vehicle	L: Lekka M: Średnia S: Ciężka L: Light M: Midlum S: Super	1: miejska 2: uterenowiona 3: terenowa 1: urban 2: rural 3: all terrain	Liczba miejsc łącznie z kierowcą Number seats with a driver	Liczba pasażerów Passenger number	Przestrzeń bagażowa przeznaczona do przewożenia wyposażenia strażaków 0: bez przestrzeni bagażowej 1: z przestrzenią bagażową Baggage area for the firefight equipment 0: without baggage area 1: with baggage area	Inne specjalistyczne wyposażenia 0: bez wyposażenia 1: wyposażenie do ustalenia Special equipment 0: without equipment 1: equipment to determine
Samochód zaopatrzeniowy Support vehicle	L: Lekka M: Średnia S: Ciężka L: Light M: Midlum S: Super	1: miejska 2: uterenowiona 3: terenowa 1: urban 2: rural 3: all terrain	Liczba miejsc łącznie z kierowcą Number seats with a driver	Opis funkcji do ustalenia Function to establish	Opis funkcji do ustalenia Function to determine	Inne specjalistyczne wyposażenia 0: bez wyposażenia 1: wyposażenie do ustalenia Special equipment 0: without equipment 1: equipment to determine
Inny specjalny pojazd samochodowy Other specialized vehicle	L: Lekka M: Średnia S: Ciężka L: Light M: Midlum S: Super	1: miejska 2: uterenowiona 3: terenowa 1: urban 2: rural 3: all terrain	Liczba miejsc łącznie z kierowcą Number seats with a driver	Opis funkcji do ustalenia Function to establish	Opis funkcji do ustalenia Function to determine	Inne specjalistyczne wyposażenia 0: bez wyposażenia 1: wyposażenie do ustalenia Special equipment 0: without equipment 1: equipment to determine

8. Podsumowanie

Prawidłowe oznakowanie pojazdów pożarniczych wykorzystywanych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej, wymienionych w art. 15 ustawy o ochronie przeciwpożarowej, jest istotne podczas działań ratowniczych, a wcześniej przy organizacji zakupów i usystematyzowaniu zasobów. Na podstawie oznakowania pojazdów pożarniczych określa się klasę samochodu – tj. lekką, średnią lub ciężką – a tym samym minimalną pojemność zbiorników na środki gaśnicze, klasę autopompy (np. dla średnich jedyną klasą dopuszczoną do użytku przez przepisy prawa [6] są autopompy A16/8, czyli 1600 l/min przy 8 bar) oraz wysokość ratowniczą (dot. samochodów z drabiną i/lub podnośnikami hydraulicznych). Prawidłowe identyfikowanie pojazdów pożarniczych pozwala na precyzyjne zadysponowanie odpowiednich pojazdów oraz maksymalne wykorzystywanie dostępnego na nich sprzętu. Oznakowanie pojazdów pożarniczych odgrywa również rolę podczas przetargów organizowanych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej, ponieważ pozwala na precyzyjną identyfikację pojazdu i wyposażenia, co ściśle związane jest z realizacją potrzeb zamawiającego.

Ważnym elementem zapewnienia bezpieczeństwa ratownikom podczas prowadzenia działań ratowniczo-gaśniczych jest uzyskanie przez pojazd dopuszczenia do użytkowania na podstawie wymagań zawartych w załączniku do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 kwietnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. z 2010, nr 85, poz. 553). Dopuszczony do użytkowania pojazd gwarantuje bezpieczeństwo podczas dojazdu do miejsca zdarzenia i bezpieczne prowadzenie działań ratowniczych.

Wyposażenie samochodu pożarniczego może zostać przebadane również na zgodność ze standaryzacją wyposażenia Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej (KG PSPS) w standaryzacji zawarto wymagane wyposażenie samochodu w ilości minimalnej dla zapewnienia jego podstawowej funkcjonalności i niezawodności. Pomimo iż ww. załącznik do rozporządzenia [6] nie nakazuje spełnienia wymagań zawartych w standaryzacji

KG PSP pozostałych jednostek wymienionych w art. 15 ustawy [7], to spełnienie tego wymogu staje się coraz częściej warunkiem podstawowym do występowania producentów na przetargach organizowanych przez Państwową Straż Pożarną.

Literatura

1. Norma PN-EN 1846-1 Samochody Pożarnicze. Część 1. Podział i oznaczenia
2. Norma PN-EN 1846-2 Samochody pożarnicze Część 2: wymagania ogólne Bezpieczeństwo i parametry
3. Norma PN-EN 14044 Samochody pożarnicze specjalne Drabiny obrotowe z ruchami sekwencyjnymi Wymagania dotyczące bezpieczeństwa, cech użytkowych oraz metody badań
4. PN-EN 14043 Samochody pożarnicze specjalne – Drabiny obrotowe z ruchami sekwencyjnymi. Wymagania dotyczące bezpieczeństwa cech użytkowych oraz metody badań
5. Standard CNBOP-PIB 0015:2011. System Dopuszczeń dla Jednostek Ochrony Przeciwpożarowej
6. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 kwietnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. z 2010 nr 85, poz 553.)
7. Ustawa o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 178, poz. 1380 z późn. zm.)
8. <http://www.straz.gov.pl/page/index.php?str=1665>

mgr inż. Tomasz Markowski – absolwent Szkoły Głównej Służby Pożarniczej (SGSP) na Wydziale Inżynierii Bezpieczeństwa Pożarowego. Od 2012 r. pracownik Jednostki Certyfikującej CNBOP-PIB na stanowisku młodszy specjalista inżynierijno-techniczny.

mgr Agnieszka Kowalczyk – absolwent Wydziału Prawa i Administracji (Uczelnia Łazarskiego) Od 2005 pracownik Jednostki Certyfikującej CNBOP-PIB na stanowisku starszy specjalista inżynierijno-techniczny.

mgr inż. Michał Chmiel – absolwent Szkoły Głównej Służby Pożarniczej (SGSP) na Wydziale Inżynierii Bezpieczeństwa Pożarowego. Od 2007 r. pracownik Jednostki Certyfikującej CNBOP-PIB na stanowisku główny specjalista inżynierijno-techniczny.